

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10—
Fél évre	5—
Negyed évre	2-50

Egyes szám ára 20 fill.

Felcélős szerkesztő:

Dr. Czifler Jakab

Minden a lap szellemi részét illető közlemények a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségénél, az előfizetések és hirdetések Mohar Endre polgár lakola tanárhoz intézendők.

Nyílt válasz.

(Befejező közlemény.)

Nagyon szűk látókörből tekintti a vigadó kérdését az, a ki azt csak a mutatvány, kártya és ivás szempontjából csinálja. Erre van itt elég hely — sőt talán még olyan is ahol alkalom adtán áldomást is lhatunk.

Nem! nekünk nem az a célunk. Mi egy oly épületet gondolkunk a „Városi vigadó” fogalma alatt, a mely a Polgári Körnek esetleg Kaszinónak, az Iparos-otthonnak továbbá a magyar színészetnek és a helybeli műkedvelőknek tehát a művelődés esztrékainak valódi otthonot nyújtson. Olyan helyiséget akarunk, a mely az itt megforduló idegeneknek a mai kor igényeinek megfelelő szállást adjon. Egyszóval oly helyiséget a mely nélkül ma már nagy Magyarországon egy valamire való Község sem létezik.

Másutt is úgy van az, hogy a hol ily vendéglők létesítésére magánvállalat nincs, a község épít ilyent. Mert hiszen ma már minden valamirevaló község előjárósága tudja azt értékelni, mit ér a községnek és mit ér polgárainak egy tisztességes, rendez vendéghadó.

E nélkül idegenforgalmat létesíteni nem lehet.

Nálunk nincs erre magánvállalat, nincs már csak azért sem, mert a mi polgárságunk azon része, aki ezt esetleg tehetné, Salgótarján jövőjében nem bizik.

A községnek kell tehát ezt az ügyet kezébe venni s az, előjáróságnak kötelessége ezt nyélbe ütni, hogy a jövőnk iránti bizalom belőlünk ki ne vesszen.

Mert ha a polgárság látja, hogy előjárósága az alkotásonkban előre halad, — maga is kedvet kap a további fejlesztéshez.

Számításunk, a melyet a „Vigadó” esetleges létesítésénél összedűltünk, minden tekintetben minimális volt. Az esetleges bevételeket a legalacsonyabbra vettük. Jövedelmezősége tenár teitőlennül nagyobb lenne, mint a mennyire kitűntettük.

Kiadása pedig nem lenne egyéb, mint az 5 és fél százalék főke és kamat törlesztés, az adó, biztosítás és az esetleges javítások. Feltéve tehát még azt is, hogy anyagilag semmi hasznos sem hajtana — erkölcsi előnye akkor is beláthatatlan lenne.

A mi a helyet illeti, mi mostis a legalkalmasabbnak tartjuk a kijelölt piacterét, annál is inkább, mert közel esnek a jövődöbeli vasuti állomáshoz s így idegenforgalmunkat nagyon elősegítend.

De gondolkozzon erről a kérdérről bárki bárhogyan is, nekünk — akik ezt az eszmét megpendítettük — erős meggyőződésünk az, hogy addig Salgótarjánt helyes

irányban fejleszteni nem fogjuk tudni, amíg társadalma ki nem fejlődik. Ezt pedig más-képen elérni nem bírjuk, csak úgy, ha közös óttont adunk neki.

Ennyit a vigadóról. Most pedig egy pár szót még egyebekre.

Azt mondja a többek között Koós ur, „A vigadót talán azért építsük, hogy az anyagi gondokkal küzködő hivatalnokai kar a vigadó falai között találjon zilált helyzetben vigasztalást”. Hát uram! Mi vagyunk-é annak okai, hogy tisztviselőink zilált anyagi helyzettel küzdenek?

Mi úgy fizetjük önöket, ahogy Nógrád megyében sehol másutt nem fizetnek községi tisztviselőket. Arról tehát nem mi tehetünk, hogy anyagi helyzetük zilált.

Továbbá azt mondja: „Igenis, minden polgár tanulja meg a haza és községe iránti kötelességet, nem üres szóval, hanem tettel”.

Erre csak azt mondjuk; szegények vagyunk, tehát nehezen fizetünk. — de azért mégis fizetünk 58 százalék községi pótdadót és ha kell, fogunk többet is.

A legérdekesebb azonban, amidőn azt mondja — „A mint a községnek lakosaival szemben vannak kötelességei, úgy a polgároknak is vannak a községgel szemben”.

Hát ez igaz! Ez tény! Csak hogy ebben az a bibi, hogy ez csak félig lesz teljesítve.

Oh ez a Tarján!

— Monolog —

(Előadó egy rettenetes hárpia, akinek már csak egy lánya és a nyelve fiatal. Szükség esetén férfi is vállalhatja a szerepet. Természetesen lehetőleg kis bajusszal. Amint fellép a dobogóra, úgy tesz, mintha sietne.)

Jó estét. Pardon, tisztelt publikum, nem látták a vómet? Mert én a vómet kereselem. Bocsnát, hogy megzavartam az estélyöket, de azt hittem hogy itt lesz a vóm. Önök azt mondják, hogy nincs itt? De hiszen ez örület! Hof van hát az a nyomorult ember? És hova vitte a lányomat? A ház csukva, sehol egy lélek. Csengetek, rázom a csengőt, ciszakad a drót, de sehol senki.

Hölgyeim, férjhez adhatják a lányukat, de anyósok ne legyenek soha. Ez egy olyan

tiszteletbeli állás, mit senki se tisztel és azért legjobb ha lemondanak róla. Manapság, mikor már úgy török a házasságot, mint a eseléd a fazekat, az anyóshatalom is elvesztette régi tekintélyét. Már a szinpadról is lekerültünk. Valamikor egy egész külön műfajt képezett az anyósdarab. Becsülték, respektáltak minket. És most? Szomorú hanyatlás. Manapság az anyós egy ötödik kerék, akit vigyen el az örög. És ha az anyós látogatni jön a vót, akkor a vó becses családjával lefózi a kánfort, ami köztudomás szerint illanni szokott.

Tessék-elképzelni, egy hónapja nem láttam a lányomat. Losoncrról hozta ide Tarjánba az a goromba fráter — hiszen tudják, a vóm. Irtam nekik levelet, hosszút könnyeset, amilyent csak egy anyai szjv tud, mikor megrepedni készül, mondom irtam nekik levelet, hogy megfogom látogatni őket, de olyan nincs, hogy válaszoltak volna. No, gondoltam magamban, ha

nem is hívtok, de eljövök. Megfoglag lepni benneteket, akár elajultok az örömtől, akár nem.

Megjegyzem, ebben a se falu, se városban én még sohse voltam. És egész Salgótarjánról mindeddig csak annyit hallottam, hogy itt virulnak a legszebb asszonyok. Hát azért is jöttem, hogy eggyel több legyen a számuk. De ez a bosszuság megész.

Hogy felindulásomat némiképen is megértessem Önök előtt, hát méltóztassanak csak ráv figyel.

Füty, a vonat megáll Salgótarján tíz perc. Kiszállok. Ah, szép kis állomás. De hol a város? Azt mondták, hogy csak tiljek be egy kocsiába. Hát beültem egy kocsiába. Mondom a kocsinak, mehet. Azt feleli, hogy várjunk. Nem bánom, hát várjunk egy kicsit. No de most már elég! Indulhatunk. Azt mondja, hogy még nem lehet, mert még nincs tele a kocsi. Mert ő

A polgárság ugyanis megteszi kötelességét a községgel szemben — amit a nagy községi pótdadó is igazol, — de a község a polgársággal szemben nem. Most kinek volna kötelessége a tisztaságra, rendre, biztonságra és egyéb — a polgárok érdekeit érintő dolgokra ügyelni, ha nem a községnek, illetve az előjárásának?

Van-e nálunk tisztaság? Van-e nálunk rend? Nincs!

De van piszok, por és sár annyi, a mennyi talán egész Nógrád megyében összesen sincs; pedig a köztisztaságra évente 7000 koronát áldozunk.

Ne tessék ezt vállalkozónak adni, hanem tessék — legalább az utcák és terek tisztaságát — házi kezelésbe venni.

Van elég tisztviselőnk, aki a nagy munkájától ezt bátran elvégezhetné. Ott van, hogy (A)bet ne említsünk, a rendőrtanácsosok és a hivatal eddig teljesen felesleges volt; adjanak neki is munkát. Ha a köztisztaságot a község kezeli, akkor nagyon elég a 7000 korona, így pedig dacára, hogy 7000 koronát fizetünk, nem kapunk érte 700 kor. értékű ellenértéket sem.

Végül még a létesítendő intézmények Koós által felemlített sorrendjére van egy kis megjegyzésünk.

Igaz, hogy kórházra, vegyes házra, új vágóhidra, fürdőre és csatornázásra szükségünk van. De nézetünk szerint legnagyobb szükségünk van — ha községünket fejleszteni és művelni akarjuk, — idegen, intelligens elemek letelepítésére és saját polgárságunk nevelésére. Erre pedig a Koós ur sorrendje nem eléggé. A mi sorrendünk a melyet hosszú tanulmányozás után megállapítottunk, a következő.

Első: az utcák és terek tisztántartása.

Második: a vígadó és vásárcsarnok felépítése.

Harmadik: az iskolák rendbehozása.

Negyedik: a kórház, szegényház, vágóhid, fürdő és a tisztviselői otthon stb. létesítése és végre hamar vagyonilag eléggé megerősödünk: a csatornázás.

Ezt tartjuk mi a helyes egymásutáninak, mert csak ezen sorrend mellett remélhető Salgotarján felvirágozása és fejlődése.

Kissé hosszasak voltunk, de szükségét éreztük, hogy programunkat mindenki tisztán lássa.

Az ipartestületi elnökválasztás tehát megtörtént.

Jól és helyesen cselekedett az iparoság, midőn belátta, hogy a lemondott elnök: Sinágel Józsefet állásának további viselésére újból felkérte. Akadtak ugyan egyesek, akik az ő elnöki ténykedését magukra nézve nem találták kielégítőnek, azonban a többség az ő erélyes és tapintatos eljárását helyeselve, Telmányi István és Löwy Izidor iparosok hozzászólása folytán és a testületi jegyzőnek az előbb említetteknek elmondott indítványához való és temperatussan előadott indokolása következtében nagy lelkesedéssel és egyhangulag úgy határozott, hogy eddigi elnökét állásának viselésére továbbra is megnyerjék. Sikeredt. Meg kell hajolnunk Sinágel Józsefnek az iparoság és így községünk egyik legnerekabb testülete iránt érzett jóakaratu hajlandóságáért. Lesznek, akik azt kérdezik, hogy miért? Ha olvasóközönségünket, de különösen iparosainkat ez a kérdés érdekli, megmondjuk. Jól informált helyről tudjuk, hogy Sinágel József elnöki állásának eddigi és ezután is folytatandó viselésében azt akarja, hogy ez a derék testület és ennek minden egyes tagja igyekezzék odatörekedni,

miként társadalmunkban vezető, vagy talán ha nem is vezető, de számottevő testülete és tagja legyen.

Mit mondott Sinágel József? Azt mondta, hogy boldogulását az egész ipartestületi tagoknak csakis az ők tömörülésében látja. Azt is mondta, hogy amelyik testületnek a tagjai a saját otthonukat csakis meghívás folytán látogatják, annak a testületnek életképessége nem lehet.

De nemcsak ezeket mondotta, hanem egész meggyőződen kijelentette, hogy ő a legteljesebb igazságot tartva szem előtt, minden személyválogatás nélkül fog ismételtlen elfoglalt tisztviselésében eljárni. Végre azt is mondta, hogy az ipartestület ügyei és így annak tagjai, mesterek, segédék és tanoncokkal történő bármily visszás kérdésben — megkövetelve mindenkitől a törvény teljes tiszteletét — pártatlanul fog eljárni.

Igyekezünk vázolni az ő intenióit. Önkéntlenül is azonban hozzá kell szólnunk ezekhez. Végre is az elnöknek igaza van. Állását önzetlenül viseli. A hetenként arra kijelölt időben dolgozik, fárad, békítget és arra törekszik, hogy iparostársai és az ezek egyesült testületét tőle telhetőleg erélyesen, de igazságosan is támogassa.

Igen szép tanujelét adták törekvő iparosaink az önzetlenül fáradó elnök eddigi működését illetőleg. Adták pedig azért, mivel belátják, hogy sohasem, de az egész vonalon mindig csak a testület ügyeit tekintette. Tudjuk, hogy egyes iparostársai részéről igen sokszor megtámadtatásnak volt kitéve, de azt is tudjuk, hogy az ilyenektől magyarul mondva, soha meg nem ijedt, nemcsak, de támadóival intelligens ember módjára szemben is állt.

Iparostársaink! Önkhöz fordulunk azon kéréssel, hogy az olyan embert, aki közérdekből, és az Önök jólléte miatt érde-

azért a nyomorult három hatosért be nem megy. De hiszen a vonat már elment, hát mit vár maga szerencsétlen. — Mit? A következő vonatot! Tessék elképzelni, meg kellett várni a következő vonatot. A vonat jött, kiszáltak sokan, le is foglaltak minden üres kocsi, de mellém senki seült. Az én kocsisom pedig csak vár, csak vár. És ha ott nyomban elő nem veszem a nyelvemet, hogy lehordjam a sárga földig, ki tudja meddig várta volna a következő vonatot. Botrány uraim, mit csinálnak itt Tarjánban az emberrel ezek a kocsisok. Dühömben majd, hogy szét pukkadtam.

Igy értem be a városba. Tudakozódtam, hogy hol is lakik a vóm. És szaladtam a városba. Nincs otthon. Szaladok a hivatalba. Ott sincs. Szaladok vissza a lakására. Jött. Unom az ügyet és sétálni a ház előtt. De ki kellett vennem a postafüvegcsémert mert nem állhattam azt az illatot, ami a járdaszéli pocsolóyákból áradt. Csak úgy dőlöt belőlök a konyhaszag. Odébb pedig egy kapu mögött edényeket mosogattak és egyszer majd, hogy nyakon nem öntöttek a moslékoskupával. Itt ugy-

látszik, azzal öntözik a járdát.

Eközben megéheztem, bementem hát valami vendéglőbe. Ha jól emlékszem a Vadász volt. Retentő füst csapatot meg. És tele minden terem. Egymásmellé voltak rakva az asztalok és vesztettül csapkodták a kártyát. Valahol csak mégis helyet kaptam, amikor valaki megszólal a hátam mögött. Nagysád nemde a kedves leányát jött látogatni? Megfordulok, hát a Stern volt az én vóm régi haragosa. No gondoltam, most már nyomon vagyok. És kisült, hogy a vóm az a gazember innen a vendéglőből kileste az érkezésemert. Oh hiszen ha én azt előre tudom, hogy itt ilyen viszonyok vannak. Olyan viszonyok, hogy az ember félórával előbb láthatja meg ismerősét, mielőtt az megérkezne. A vóm észrevett a robogó kupében és mire bejöttem, már minden rendben volt. De hát gondoltam én ilyesmire? Mertem hinni, hogy itt ebben a piszok fészekben így kijátszassák az anyós számítását? Hogy egy községi mizéria a kezökre játszon, és hogy én, aki őket akartam meglepni, engem leljenek meg amlért egyáltalán nem vagyok képes meg-

lepni őket sehoh?

De nem maradok én itt egy percnél se tovább. A zömet se kereseim. Törje a a nyakát. De azért le fogom mosni azt a szegyet. Megboszulom. Kegyetlenjégtételt veszek. Hogy mit teszek? Egyenesen Pestre rohanok, igenis, már is rohanok és rohanok fel a miniszteriumba audienciára és kitérom az ajtót s feltárom a helyzetet. Sürgetni fogom az új állomást. És biztosítom Önököt, ha egyszer én veszem kezembe ezt az átkozott ügyet, akkor tudom nem leleszkedik egy vó se többé az anyósára. Én értem a módját, hogy kell meggyőzni az államot. Legyenek nyugodtak, jövőre már rozsdá fogja enni a flakkereket, mert nem használ itt se átirat, se leirat, se szó, se cikk, se gyűlés, se ankét, se küldöttség, se miniszteri biztos — itt csak egy segíthet: én, az anyós. És ha majd meghalok, állítsanak fel emlékemnek egy gyönyörű szobrot. Akár csak — Kossuthnak! Jómulatát!

Díml.

kében és igazságosan jár el, támogassák. Nem kell azért arra az elnökre, — bárki legyen az — megharagudni, mert önkön a tagsági díjat érélyes, de igazságos főszolgabíránk rendelete folytán behajtja.

Nem kell megharagudni ezért sem, mivel általánosságban tudjuk, hogy az ipartestületnek elég tetemes adóssága van, végre is nem kell rossznéven venni azt sem, ha netán békéltető eljárása közben lelkiismerete szerint jár el.

Hozzászólásunkat ki kell bővitenünk. Azok az iparosok, akik tán az ipartestületnél követelt rendszert helyesnek nem találják, teszik kétféle szempontból.

Az egyik szempont nézetünk szerint abból áll, hogy pénzt, de jogosan megállapított pénzhátralékot követel az elnökség és annak törvényes formák között megválasztott tisztikara.

A másik szempontból teszik azért, mert hozzávöltünk szokva ahhoz, miként tán esztendőkön keresztül se tették azt meg az elnökségek, hogy hasonló eljárásról nyulni merék volna. A jelenlegi ipar és kereskedelmi miniszter oly fontos és kisiparosainkra vonatkozó beható törvényjavaslatot terjesztett elő, hogy kívánatosnak látnánk annak iparosainkra vonatkozó részét behatóan tárgyalni.

A testület egyéb belső és meg nem értésre szolgáló ügyei tehát nézetünk szerint abba hagyandók lennének, azért, mivel ezt a beható, kényes és akisiparosok megélhetésére vonatkozó törvénytervezetet kell legelső sorban iparosainknak behatóan tárgyalni. Tárgyalták is. Megbízta Kádár Péter alelnököt és Kovács József jegyzőt, hogy sérelmeiket a tervezettel szemben illetékes helyre terjesszék fel.

Mint tudjuk, oly jó kezekbe került a kérdés, miként a tervezet tanulmányozói kisiparosaink érdekei, illetve a tervezetnek ellentük irányuló részét meg is tudják kellőképpen indokolni.

Kivánjuk tehát, hogy iparosaink részben egymásköz, részben a napisajtó útján, de különösen a saját otthonukban igyekezzenek az új ipartörvény mikénté felől érdeklődni. A testület jegyzője e tekintetben szívesen szolgál felvilágosítással.

A felsőbb hatóság és községünk vezető testületeit az ipar-egylet tevékenységére felkérem és a jövőben tanusítandó ügybuzgó eljárás folytatására kérve, jelezzük, hogy a testület más tevékenységéről a jövő lapszámunkban fogunk előállani, mert e számban helyszülke miatt e kérdéssel tovább nem foglalkozhatunk.

Polgártársak!

Terjesszék a

„Salgótarján és Vidéke“-t

Rendkívüli közgyűlés.

Salgótarján község képviselőtestülete f. hó 14-én hétfőn d. u. 4 órakor tartotta rendkívüli közgyűlést Hricsovsky András bíró elnöke alatt.

Elnöklő bíró a gyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére Szilárdy Ödön és Gerő Nándor képviselő urakat kéri fel.

A közgyűlés első tárgya Böhm Béla kérvénye 11445/46 K tőke után 1904. évtől járó kamat elengedése.

Ezen tárgyban a képviselőtestület már április hóban azt határozta, hogy Böhm Bélának érdemeire való tekintettel a kamatot elengedi és ezen határozatot a megyéhez jóváhagyás végett fejtérjesztette. Járásunk főszolgabírójára a képviselőtestület ezen határozatát, miután községi vagyonról van szó, jóvá nem hagyta és újabb határozathozatal végett ismét a képviselőtestület elé került. Jegyző felolvassa a főszolgabíró átiratát, melyben azt mondja, hogy tapasztalja azt, miként a képviselőtestület nem jól gondolkodik a község vagyonával és az előjáróság sem ügyel eléggé a község vagyonára. Koós Mihály főjegyző helyettes felolvassa az előjáróság javaslatát, mely szerint s kamatok 1904. évtől ne engedtesenek el.

Szilárdy Ödön szólalt fel azután.

Azt mondja, hogy Salgótarján község képviselőtestülete olyan, mint bármely rendezett tanácsu városi. Nem kiskoru, gyámságot maga felelt nem tür, nem engedi, hogy a főszolgabíró mindenkor vele pacakázzék. A képviselőtestület ragaszkodik a már egyszer hozott határozatához. Jónásch Antal szintén hozzájárul a kamatok elengedéséhez. Elnöklő bíró a szavazást elrendelvé, a képviselőtestület egyhangulag fenntartja előbbi határozatát.

A közgyűlés második tárgya a járványkórház elhelyezése és költségvetése. Jegyző felolvassa az előjáróság határozatát, mely szerint a járványkórház a Kistarjáni-utca legfelsőbb végére, a temető töszomszédságába építtessék. A kórház 12 m hosszú, 9,6 m széles. Két terem 21 ágygal, betonirozott fűrdőszoba, ápolónő, lakás, konyha. Költsége 3600 kor., mely a kórház alából előlegesen fedezendő és azután a kórház alapnak visszafizetendő a pótdából.

Szilárdy Ödön nem tartja helyesnek, hogy újabb pótdával terheljük az adófizetőket, a pótdó úgy is nagy. A kórház alából építtessék a járványkórház. A képviselőtestület elfogadja az előjáróság javaslatát.

A kórház tehát mégis nem a régi barakk mellé kerül s így mint azt előző számunkban kifejtettük, nem viszik most már a járvány betegeket és a halottakat az egész városon keresztül.

A közgyűlés 3-ik tárgya a Szalay-féle beltelek melletti árok kiépítése és fedése. Előjáróság javaslatára kimondja a képviselőtestület, hogy az árok 70 m. hosszú és fedve lesz két 50 cm. aknával. Költsége 1000 korona.

Rovás.

Éljen a szociálizmus!

— Megtörtént dolog —

Személyek:

Breiner Izidor elnök
Grosz Ármin alelnök
Tatár Flóris párttitkár
Steiner Ernő pénztáros

Egyéb tagok. — Történik a „Virális“-ben, vasárnap délután, a „Szervezett Inasok“ gyülekező helyén. Jelen a főntiek. Ép most tartják megalakuló ülésüket.

Breiner: (egy husz éves kamasz, aki általános népszerűségnek örvend a demokrata fiókák között. Zsebkezdőjével illedelmesen megtöri az orrát.) Tisztelt gyülekezet. Én, mint a „Szervezett Inasok“ egyletének elnöke szólok önökhöz, önökhöz kik a tőke, a zsarnok tőke, a telhetetlen tőke tetetetlen rabszolgái.

— Általános helyeslés —

Grosz: Tovább nem leszünk! Esküszünk, többé rabok nem leszünk.

Mind: Esküszünk!

Breiner: A meghatottságtól remegő hangon intézem önökhöz szavaimat, mert nagy, korszakalkotó pillanatok előtt állunk. Fogják föl hát önök e percek rettenetes jelentőségét, mert az, amit e gyűlés folyamán megvitatunk, a szociálizmus egy újabb diadalát fogja jelenteni.

— Helyeslés —

Breiner: Tisztelt gyülekezet! Mi, szervezett inasok utját fogjuk állani, a kiszípolozó tőke hatalmának! Öntudatra ébredésünk minden erejével kicsikarjuk magunk számára azokat a jogokat, amelyek . . . amelyek . . . hogy is mondjam . . . no igen . . . hiszen tudják . . .

Steiner: (kisegíti a zavarból) Éljen, ugy van!

Mind: Éljen.

Grosz: Uraim, kérek szót.

Tatár: Tisztelt gyülekezet. Szólásra

Grosz Ármin kartársunk jelentkezik.

Mind: Halljuk.

Grosz: Csatlakozom az elnök elvtára mélyenjáró és meggyőző ízéhez, csupán annyit jegyzek meg, hogy minél radikálisabban, minél puszkaporosabbn tegyük meg a lépéseket jogaink kivívásához.

Mind: (virslirengető éljenzésbe törnek.)

Breiner: Kartársak, fő a mértékletesség. Az a bölcsesség kezdete.

Grosz: Vigyék a fenébe a bölcsesség kezdetét. Zsarnokaink se mértékleteznek a gonoszságban, mi se legyünk azok a tiltakozásunkban. Csak előre kartársak, előre tüzzel és vassal . . .

Mind: (lelkessen) Éljen!

Grosz: Elsősorban is követeljük, hogy naponként 8 órai munkaidőnk legyen . . .

Mind: Hurrá!

Grosz: A segédeknek tiz, nekünk inasoknak nyolc! Ez a méltányosság!

Mind: Ugy van!

Grosz: Továbbá kikötjük hencseregő segédeinknek, nemkülönben póffeszkedő fő-

nőkeinknek is, hogy bennünket minden tekintetben respektáljanak és az Isten őrizze meg őket attól, hogy minket munkás önértékünkben megbántson, esetleg szidalmazzon.

Steiner: És a fülhuzást is kikérjük magunknak! Én tisztelt gyülekezet, azóta vagyok süket, amióta . . .

Mind: Tudjuk, tudjuk!

Breiner: (szomorúan) Szegény Steiner barátunk, ő is a töke áldozata.

Tatár: De a hajhuzást se engedjük ám!

Breiner: Az ön szép fürtjeiért valóban kár volna. Megtiltjuk tehát végérvényesen, hogy főnökünk a hajunkat ráncigálja.

Tatár: A főnököt, nekünk inasoknak emberségre kell tanítanunk. Mert azok a pasasok azt hiszik, hogy ők az urak!

Grosz: A pokolba velők!

Tatár: Osztom előttem ordító véleményét. Csakugyan a pokolba velők.

Mind: (torkuk szakadtából) Oda, oda!

Breiner: Csendesebben kartársak, mert még baj lesz.

Tatár: Mit, baj? Szeretném azt látni. Merje csak ide valaki betolni az orrát . . .

Grosz: Ugy kiröpíteném, mint annak a rendje.

Breiner: Ugy hiszem tisztelt Grosz ur, ön senkit se röpítene ki. Maga meg rém pepita.

Grosz: (az elnök felé ugrik) Micsoda? Pepita? Vonja vissza rögtön?

Breiner: Amit mondtam, megmondtam.

Grosz: (fenyegetve) Hallja, nem ütöték még magát pofon?

Breiner: (azonmódon nyakonteremti Grosz Ármin urat.) Tessék!

Grosz: (jajgat.) Ezt nem tűrhetem. Bajtársaim védelmeztetek!

— Nagy zűrzavar. Óriási láрма —

Egy rendőr: (berohan) Mi van itt?

Mind: Kuss! Cibulya!

Egy rendőr: Csirkefogók! Megálljatok!

(Egy pillanat és a szervezett inasok kerek oldalnak. Csak Breiner, az elnök marad, kit a rendőr nyakon csip.)

Egy rendőr: Mit csináltak maguk itt?

Breiner: Szervekedtünk rendőr ur!

Rendőrbiztos: No majd adok maguknak szervezkedést.

Breiner: Biztos ur, az Isten szerelmére engedjen el. Az egész pártkasszát magának adom! De édes biztos ur . . .

• • •

Utólag megjegyezzük, hogy az egylet pénztárosa a pártkasszával megszökött. A rendőrség nyomoz.

E M I R.

Heti hírek

Áthelyezés és kinevezés. Dörnyel Károly polgári iskolai tanárt a vall. és közokt. miniszter további szolgálattételre a kassai felsőbb leányiskolához helyezte át.

Utódjaul Fodor Aladár polgári iskolai tanár neveztetett ki, aki állását f. hó 15-én foglalta el.

Örvendetes hír. Nógrádvármegye közigazgatási bizottságának f. hó 12-én tartott gyűlésében Máthé Géza jelentéséből kiemeltük:

A salgótarjáni polgári fiu- és leányiskola államosítása valahára tényé vált, amennyiben a vall. és közokt. miniszter az ottani alkalmazott 10 tanerőt állami tanítóknak, illetve tanítónökké nevezte s Latzkovicsné Bárkányi Bellát a f. tanévre s. tanítónői teendők ellátásával, az igazgatói teendők elvégzésével pedig Latzkovics Ádámot bizta meg. Ezzel a salgótarjáni polgári iskola jövője biztosítva van, az ottani elemi iskolák ügyének rendezése, illetve a felekezeti iskolák államosítása ügyében pedig a vall. és közokt. miniszterhez a napokban terjesztett fel javaslatot. Illetékes helyen nyert értesülése szerint a jövő tanévre Salgótarjában az új áll. el. iskola is megnyitható lesz és pedig egyelőre 14 állással.

Reméljük, hogy ezen jelentés valóra válik.

Ellátás. Egy intelligens gyermektelen magyar családnál jó házból polgári iskolás gyermek felvételit teljes ellátás, anyai gondozás, német beszéd és jó zongora oktatásban is részesülhet. Cim a kiadóhivatalban.

Kérelem. Azon tisztelt gazdákat, kiknek az idei vétésnél alkalmuk volt az időkülömböséget az impregnált és a nem impregnált takarmány-répmag kelése között megfigyelni, felkérjük, sziveskedjenek az iránti tapasztalataikat, akár honnan szereztek is be a nem impregnált répmagot, közvetlenül Mauthner Ödön magkereskedésével Budapest, Rottembler utca 33. közölni. Miután az ide, pontos megfigyelésekre a Mauthner cégnek ugy a tiszta igazság, mint a közérdek szempontjából szüksége van, nagyon kéri, előzetes köszönetének hálás kifejezése mellett, a tényleges adatokat 8 nap alatt akár levelezőlapon is vele tudatni.

Községi ügyek. Járásí főszolgabíró, a beszercebányai kulturmérnök és a már kiküldött mérnöke s az előjáróság közbenjöttével f. hó 10-én lett volna a piac tér és vasutest mellett elvonuló kikövezett vízvezető árok hatóságilag átvéve. Mivel a munkálatot teljesítő már a terveknek egészben meg nem felelt, az előjáróság ragaszkodott ahhoz, hogy a vasuti hid alá fektetett beton csatorna egész a patakig s az árok fölé fel egész a Katona-féle ház sarkáig kiépíttessék, járásí főszolgabíró, mint a bizottság elnöke, annak 60 nap alatti pótlását rendelte el.

Inas-mozgalom. Breiner és társai, 15—20 éves inasok vasárnap délután oly célból jöttek össze, hogy buzdulva a felnőtt szocialisták példáján, a maguk helyzetén is segítsenek. A gyülekezésre engedélyt nem kaptak és a kompániát letartóztatták. A

tagok egynehányja megszökött, többek között Steiner Ernő a pénztáros is — pénz nélkül.

Betörések. Szakavatott betörők jártak múlt hét szerdáján és csütörtökön községünkben. Szerdán éjjel a Thill József féle vendéglőben, csütörtökönkéntre való hajnalban a Szegedin féle „Kis kunyhó”-ban tettek látogatást.

Első helyen egy pár üveg pezsgőt, utóbbi helyen 3 pár arany fülbevalót, egy aranyat és kis aprópénzt vittek magukkal.

Hirtelen halál. Vince János 75 éves napszámos hétfőn este munka után lefeküdt Kohn Mór fiakkeres istállójában. Reggelre holtan találták, szívzselhűdés ölte meg.

Ujtás a piactéren. Valóban igen célszerű ujtást hozott be Egy Gyula rendőrbiztos a piactéren. A tej és vaj árusítók részére asztalokat hoztak a piacra s így nem kénytelenek az árusítók a tejet és vaját a földön árulni, ami köztisztasági szempontból nagy előny.

Öngyilkosság. Kókény Lajos karancseszi születésű 16 éves Trellay János közműves inasa öngyilkossági szándékából hétfőn este 9 és fél órakor a Somoskőújfaluról jövő tolató gép elé feküdt. A gép a szerencsétlen fiut a szó szoros értelmébe véve kettészelt és 5—6 lépésre hurcolta. A gépész nem is vette észre a balesetet, csak éjjélkor találta meg az öngyilkost Breznik János vasuti őr, ki rögtön értesítette a hatóságot, kinck intézkedésére az öngyilkost a hullaházba vitték. Belső részeit reggel szedték össze. Mi volt életuntségánah oka, nem tudni, állítólag gazdája pénzét, 20 koronát sikkasztott és mulatta el és előlotti bánatában feküdt a vonat elé.

Megjelent a „Tarjáni Pasztellek”. Kapható a kiadóban. Ára egy korona.

Szerkesztői üzenetek.

Érdeklődő. A „Cspikerőzsa” című kitűnő cikket Erdődi Mihály, lapunk belső dolgozó társa írta. Ellenvéleményét szívesen vesszük és közöljük is — ha jó. Csak küldje be.

Z. Losoncz. Lapunk nem arra való, hogy ily magánügyekben értesítéseket adjon. Kérje fel e célra Serlock Holmes-t.

Helybéli. Legfeljebb nyílt-térbe jöhet. Mit gondolt? Magunk alatt csak nem vágjuk a fát.

N. Y. Küldött tárcát kaptam. Köszönöm. Jövő számban jön. Üdv.

Fekete betők. Ön azt írja, hogy tárcáját beküldte a „Pesti Hirlap”-nak és azt a választ kapta, hogy adja át művét egy vidéki lapnak, az tán hozza. Nos, mi nem vagyunk az a bizonyos vidéki lap, hogy ily szárnypróbálgatásnak helyet szorítsunk. Próbáljon másutt szerencsét.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy az eddigi vezetésem

Lőrincze és Gescheidt

cég alatt fennálló

férfi-szabó üzletet

saját tulajdonomba vettem át valamint az összes passiv és aktívakkal együtt.

S azt továbbra is az eddigi szolid alapon fogom vezetni.

Nagybecsü pártfogását kérve, tisztelettel

Lőrincze István

Meller L. Egyed

Budapest, IX., Lónyai-utca 7. sz.

Telefon-Interurban 46—31.

Telefon-Interurban 46—31.

Mielőtt személy-, jel-
zálog- vagy építési

kölcsön

iránt intézkednék,
kérem díjtalanul
prospektust.

! ? WEHOVSZKY-FÉLE NYÁRI KERT-
BEN kellemes családi össze jöveteli
hely. Pontos kiszolgálás. Polgári árak. **? !**
Vasárnap és ünnepnap kedden, szomba-
ton Bódi Rudi zenekara hangversenyez.

Hirdetések

felvétetnek a
kiadóhivatalban.

SINGER LAJOS

SALGÓTARJÁN

Iskolai tankönyvek leg-
olcsóbb beszerzési helye.

Értesítem a n. é. közönséget, hogy az eddigi vezetésem

Schwarcz Herman cég alatt

(32 év óta fennálló) szappangyárat tetemesen
magnagyobitva saját tulajdonomba vettem át
s azt

Schwarcz Herman Fia

cég alatt továbbra is az eddigi szolid alapon
fogom vezetni.

Nagybecsü pártfogásukra továbbra is számít

Schwarcz Herman Fia

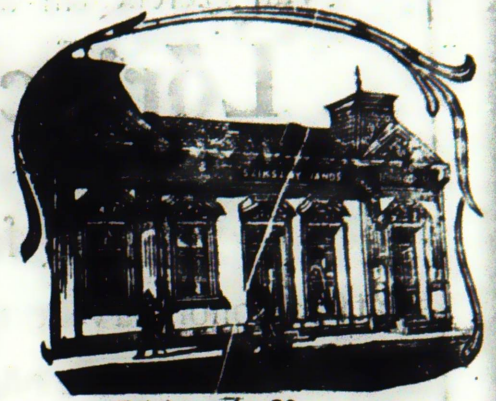
Schwarcz Lajos.

Salgótarján

és

Vidéke

legjutányosabban hirdet.

Telefon szám 20.

Szikszy János
férfi-szabó üzlete

SALGÓTARJÁN. fő-utca (saját ház.)

Ajánlja magát a legújabb divatu
férfiruhák és egyenruhák elké-
szítésére a legrövidebb idő alatt és ju-
tányos feltételek mellett.

Angol különlegeségek, Zsolnai, Gá-
csi és Brassói szövetek.

Kérem szükség esetén egy leve-
lező-lap útján engem értesíteni, hogy
esetleg a házhoz menjek.

Mindnyájunknak el kell menni

megtekinteni

Polatsek Miksa ruhák cipő- rőfös- uri- és női
divat áru raktárát, hol mindezen és még szám-
talan itt felnem sorolt áruk, a legjobb minőség-
ben, legolcsóbb áruk,- és legszolidabb kiszolgálás
mellett található. Vétel nem kötelező. Szigoruan
szabott áruk

mély tisztelettel

POLATSEK MIKSA

A volt Meister László féle üzlethelyiség.